

16. VIII. 2021.	PONEDJELJAK <i>Rok</i>	+ Katica i Ivan Dodlek i ob. Juras + Mijo, Franjo i Jaga Pavić, Mato i Janja Stjepić	7 18:30
17. VIII. 2021.	UTORAK <i>Hijacint</i>	+ Đuro i supruga Bahat + Matija i ob. Mikor i Kelemen	7 18:30
18. VIII. 2021.	SRIJEDA <i>Jelena križarica</i>	na nakanu + Ivan Koštić	7 18:30
19. VIII. 2021.	ČETVRTAK <i>Ivan Eudes</i>	na nakanu + Roza i Stjepan Sambol	7 18:30
20. VIII. 2021.	PETAK <i>Bernard</i>	na nakanu + Ivan, Ana i Jozo Šapina, Vladimir i Ana Trojak	7 18:30
21. VIII. 2021.	SUBOTA <i>Maksimilijan Kolbe</i>	+ Dora Potroško + Matija Mikor	7 18:30
22. VIII. 2021.	21. nedjelja kroz godinu	+ Josip i rod. Žjinić, ob. Mikulan, Mirić i Ilišin ŽUPNA + Ante Žaja	7 9:30 18:30

Talijanski patricij Gottardo Pallastrelli, naišavši na bolesnog Roka u šumi, upusti se s njim u razgovor. Inače baš nije bio čovjek duboke vjere. Sveti je patnik učinio na njega izvanredan dojam. On se pod njegovim utjecajem obratio, prihvatio ga, njegovao ga, dok Rok nije ozdravio. Zadobivši zdravlje, Rok se vratio u svoj zavičaj, ali njegovu trpljenju još nije bio kraj.

Iscrpljen od teške bolesti, bio je posve izobličen tako da ga nisu mogli prepoznati. Uхватili su ga te zatvorili. U zatvoru je proveo pet godina. Tada ga je još jedanput pohodila kuga. Svećeniku, koji mu je podijelio svete sakramente, otkrio je tko je. Preminuvši odano u Gospodinu 16. kolovoza 1327., bi od Gospodina odmah proslavljen raznim čudesnim znakovima.

Štovanje ovog sveca su uvelike proširili franjevci i kapucini. U Rimski martirologij ga je unio papa Grgur XIII. Taj unos kasnije potvrđuje i papa Urban VIII.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
spirovoda prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 32 — Godina XIV — 15. kolovoza 2021. godine

VELIKA GOSPA- godina B

Bogu nije ništa nemoguće

Evangelje: Lk 1,39-56

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa:

»Blagoslovljena ti među ženama
i blagoslovljen plod utrobe tvoje!

Ta otkuda meni
da mi dođe majka Gospodina mojega?

Gledaj samo!

Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega,
zaigra mi od radosti čedo u utrobi.

Blažena ti što povjerova
da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!«

Tada Marija reče:

»Veliča duša moja Gospodina,
klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju,
što pogleda na neznatnost službenice svoje:
odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom.

Jer velika mi djela učini Svesilni,
sveto je ime njegovo!

Od koljena do koljena dobrotu je njegova
nad onima što se njega boje.

Iskaza snagu mišice svoje,
rasprši oholice umišljene.

Silne zbaci s prijestolja,
a uzvisi neznatne.

Gladne napuni dobrima,
a bogate otpusti prazne.

Prihvati Izraela, slugu svoga,
kako obeća ocima našim:

spomenuti se dobrote svoje
prema Abrahamu i potomstvu njegovu dovijeka.«

Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vrati kući.

Ostala čitanja: Otk 11,19a; 12,1-6a.10ab; Ps 45,10-12.16; 1 Kor 15,20-27a;

Danas se radujemo slavi i proslavi Blažene Djevice Marije koja nam je svima, kao ljudska kći, radost, uzor i nada. Ona je uzvišena dika roda našega. Marijina je veličina ponajprije u tome što je Bogorodica i po tome je jedinstvena. Međutim, netko bi mogao reći kako u tome nema njezine zasluge. To je Božje obećanje i čisti Božji dar. Zato bi netko mogao pomisliti kako se običan čovjek ne može s njom mjeriti niti je nasljedovati u njezinoj svetosti. Drugim riječima, ispada da su Marijine kreposti za nas nedokučive, pa ih se onda ne bi ni isplatilo pokušavati nasljedovati je. Nažalost, stari su pisci na sličan način opisivali i živote drugih svetaca, da im se čovjek samo mogao diviti, a da mu nije bilo moguće pomisliti da bi se i on tako ponašao. Zar je sva Marijina veličina u tome što je bila odabrana za Bogomajku? Meni se čini da ključ razumijevanja Marijine veličine i njezinog odabranja leži upravo u Elizabetinom nadahnutom pokliku: „Blažena ti što povjerova!“ Dok u njoj prepoznaje Bogorodicu, Elizabeta veli da je blažena jer je povjerovala. Ako se može govoriti o ljudskoj zaslugi – a u određenom smislu svakako može! – onda je upravo tu izražena sva Marijina veličina: ona je povjerovala. Podsjetimo se. Bog je odlučio da u punini vremena njegov Sin postane čovjekom. Izabire Mariju i po anđelu joj objavljuje svoj naum. Marija je gotovo sigurno bila – za naše poimanje – izuzetno mlada. I upravo njoj, koja je još nedavno bila dijete, koja je obična, neznatna, malena djevojka iz „prezrenog Nazareta“, iz „Galileje poganske“ objavljuje Bog da će biti majka Spasiteljeva. K tome još djevičanska majka. Izgleda da je doista previše toga u samo jednom susretu s anđelom. No ipak, Marija je povjerovala.

Povjerovala da je Bogu stvarno sve moguće. Rekla je jednostavno: „Neka mi bude.“ I Bog je dao da se po njoj dogode velike stvari, tako da će je „blaženom zvati svi naraštaji“. Mi bismo rekli: „Tko će k'o Bog!“ Bogu je sve moguće. Za nas poruka vrlo jednostavna, sažeta u dvije rečenice. Prva je: „Bogu nije ništa nemoguće“, a druga je sadržana u Elizabetinom pokliku: „Blažena ti što povjerova!“ Naime, i ja za svoj život mogu s punim pravom reći: „Bogu nije ništa nemoguće.“ Bogu je moguće, uz moju suradnju, riješiti me svakoga grijeha i svake napasti. Bogu je moguće preobraziti me da činim, mislim i govorim dobro. Bogu je moguće posvema promijeniti moj život. On je to zapravo već učinio u trenutku moga krštenja, samo što ja po svojim zlim navikama priječim njegovu milost. Božja milost traži i moju suradnju. Pa će se onda i moje blaženstvo očitovati upravo u tome da sam djelatno povjеровao. Jednostavno trebam povjerovati da Bog ozbiljno misli i da mu je stvarno moguće od mene učiniti istinsku i živu sliku svoga Sina. Bog je Marijinu vjeru okrunio: ona je dušom i tijelom uznesena na nebo. I mi smo pozvani u istu slavu. Jer, „Bogu nije ništa nemoguće“.

autor teksta: ZVONKO PAŽIN

PROGRAM HODOČAŠĆA U SVETIŠTU PREDRAGOCJENE KRVI KRISTOVE U LUDBREGU 2021.

U ovoj godini koja je pod znakom pandemije koronavirusa objavljujemo glavna događanja u ludbreškom svetištu Predragocjene krvi Kristove. Svatko neka sam donese odluku hoće li ići i na kojim će bogoslužjima sudjelovati.

29. kolovoza 2021. (nedjelja) - HODOČAŠĆE BOLESNIKA, KARITATIVNIH DJELATNIKA, MEDICINSKOG OSOBLJA I MOLITVENIH SKUPINA VARAŽDINSKE BISKUPIJE

10.00 sati – procesija od župne crkve prema Zavjetnoj kapeli i hodočasnička sv. misa

04. rujna 2021. (SVETA SUBOTA) - HODOČAŠĆE BROJNIH ŽUPA IZ ČITAVE HRVATSKE, SLOVENIJE I MAĐARSKE

6. 00 sati sv. misa (župna crkva)

7. 00 sati sv. misa (župna crkva)

u crkvi i cintoru se ispovijeda od 7 sati

9.00 sati – sv. misa na slovenskom i mađarskom jeziku

10.45 sati - procesija iz crkve prema Zavjetnoj kapeli i svečana hodočasnička misa.

Predvoditelj slavlja je mons. Bože Radoš, varaždinski biskup i mons. Josip Mrzljak, biskup u miru te brojni svećenici

5. rujna 2021. SVETA NEDJELJA

6.00, 7.00 sati sveta misa u župnoj crkvi

u crkvi i cintoru se ispovijeda od 7 sati

9,45 - kreće procesija hodočasnika, svećenika i biskupa od župne crkve prema

Zavjetnoj kapeli. Procesiju i hodočasničku misu predvodi mons. Laslo Nemet, zrenjaninski biskup

Sveti Rok - 16. kolovoza

Sveti Rok (1295–1327), svetac rimokatoličke Crkve, hodočasnik, dobrotvor, zaštitnik od kuge i kolere.

Rok je rođen u južnoj Francuskoj. Prije nego je navršio 20 godina ostao je bez roditelja. Prodao je sva svoja dobra, a novac podijelio siromasima te se kao siromašan hodočasnik uputio prema Rimu. Rokov je kršćanski odgoj bio dubok, nije se zadovoljavao površnošću, već se velikodušno i nesebično darovao i žrtvovao za sve.

Na svome hodočašću u Rim, Rok se posvetio dvorenju okuženih bolesnika u bolnici, a učinio je s Božjom pomoću i nekoliko čudesnih ozdravljenja. Dvoriti okužene značilo je izložiti se stvarnoj opasnosti po vlastiti život. U Rimu se zadržao oko tri godine. Na povratku se jednako posvetio dvorenju bolesnika. U Piacenzi se Rok razbolio od kuge. Građani su ga zbog toga prognali iz svog grada i on se osjetio osamljen kao Krist na križu, ali nije očajavao. Sklonio se u jednu šumu i ondje hranio biljem, uzdajući se u Božju providnost. Neki životopisci spominju da mu je tada svaki dan dolazio jedan pas noseći mu komad kruha. Prizor su ovjekovječili mnogi slikari.